

Irgalmod tengerében elnémulok uram,
 kegyelmed tartja létem,
 mindenem tőled van.
 Hová mennék? Kihez futnék,
 hisz két karod vár reám,
 s ez nekem elég.
 Hová mennék, kihez futnék?
 Hisz e világon nincsen számomra hely.
 Irgalmod tengerében elmélyülök
 Uram, kegyelmed tartja létem,
 mindenem tőled van.

(ifjúsági ének)

„TANÁCSOT ADOK, RAJTAD LESZ A SZEMEM.” ZSOLT 32,8B

Szerkesztette:

Haris Szilárd +421 908 549 726 Szlovákiai Református Keresztyén Egyház
 Diakóniai Központja,

Jókaiho 34. Komárno 945 01. www.refdiakonia.sk; Email:

**A SZLOVÁKIAI REFORMÁTUS KERESZTYÉN EGYHÁZ DIAKÓNIAI KÖZPONTJA
 GONDOZÓI SZOLGÁLATÁNAK HÍRLEVELE**

Varázsszó... a SZERETET

Idestova, 3 és fél éve vagyok gondozó egy idős férfi mellett, kinél Alzheimer-kórt iagnosztizáltak évekkel ezelőtt. Mostanra a betegség már súlyosabb stádiumába keriilt. Szerencsére,a gondozottal nagyon jó kapcsolat alakult ki köztünk. Tapasztalataim alapján, a gondozó a következő tulajdonságokkal rendelkezzen:

1. NYUGODT, kiegyensúlyozott hangulatban legyen. A beteg azonnal észreveszi az ellenkezőjét és ingerültté, rosszabb esetben agresszívvá válik.
2. HUMOR Jókedv, mosoly csodákra képes. Az Alzheimerben, vagy az időskorú demenciában szenvedők hajlamosak a depresszióra, önsajnálatra. Ezt semmi esetre se erősítjük, Amint észreveszem.hogy kezd belecsúszni a panaszkodásba,ügyesen témát váltok.
3. EGYÜTTMŰKÖDÉS A betegség súlyosabb stádiumában a gondozott passzív, nem akar együttműködni. Gondot okoz rábími a tisztálkodásra, borotválkozás,zuhany,stb. Nálam bevált módszer,hogy közös reggeli, kávézás, beszélgetés, majd belekarolok, vezetem a fürdőszobába, vidáman, (Folyt.)

viccelődve. "Uram,várja Önt egy élményfürdő" vagy. "Az aquapark Önre vár, tessék lehet befáradni " Tisztálkodás után a tükör elé vezetem. Megdicsérem, milyen csinos,mennyivel fiatalabbnak látszik. FONTOS a pozitív megerősítés.

4. MOZGÁS,SÉTA a betegség súlyosbodásával egyre nehezebb rábírní,hogy elhagyja az otthonát. Minél inkább szeretnénk rábeszélni,a beteg annál makacsabb,ellenállóbb. Ne menjünk bele vitába,felesleges. Nálunk bevált a pozitív motiváció. "Jaj, elfogyott a kávé,vagy a kalács ,vagy bármi arni a betegnekfontos.jöjjön lemegyünk a boltba. Amikor már az utcán vagyunk, folyamatosan beszélgetek

Vele,elterem a figyelmét miért is indultunk.

5. Mivel a rövidtávú gondolkodással van a probléma, ezért inkább a múlt emlékeiről beszélgetünk. Fényképeket, albumokat nézegetünk, és hagyom, hogy meséljen.

6. Mivel az idős úr akit gondozok régen nagy zenekedvelő volt, most is szívesen hallgat komolyzenét. Amikor kezdene belecsúszni a depresszióba, énekelni kezdek, kis idő után csatlakozik. Egyiitt énekeliink, és már nyoma sincs a szomorúságnak. Egy szép dallam .. felkérem táncolni. Mondván: „Hölgyválasz" és táncolunk.

Véleményem szerint, ne csak a beteg embert lássuk a gondozottban, hanem azt is, aki régen volt. A mi esetünkben az úr akit gondozok, egy művelt, nagy tudású ember volt, akinek könyvei jelentek meg. Ezekről a könyvekről beszélgetünk, kikérem a véleményét, tanácsát. Ha tudjuk, hogy a gondozott régen mit szeretett csinálni, mi volt a kedvenc elfoglaltsága, arról beszélgessünk Vele, kérjük ki a véleményét, tanácsát. Lényeg, hogy érezze azt, hogy figyelnek

Van-e különbség a szánalom és az irgalmasság között?

„Mit mondjunk tehát? Igazságtalan az Isten? Szó sincs róla! Hiszen így szólt Mózeshez: »Könyörülök, akin könyörülök és irgalmazok, akinek irgalmazok.« Ezért tehát nem azé, aki akarja, nem is azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené.” Róma 9, 14-16.

Amikor mozgássérültként az utcán járok-kelek, gyakran találkozom szánakozó tekintetekkel. Előfordul az is, hogy anyjukba kapaszkodó kisgyerekek kérdezik a felnőttet: „Anyá, miért megy úgy a bácsi?” A felnőttek pedig elfordítják a fejüket, és legtöbbször csendre intik a gyermeküket. Pedig sem a szánalom, sem a hallgatás nem segíthet ezen a helyzeten. A Szentírás egy másfajta utat mutat nekünk.

A kijelölt igében Pál apostol az irgalmasságról ír a rómabeli gyülekezetnek. Első sorban arra akarja rávezetni olvasóit, hogy az Isten irgalmassága csakis Istenen múlik és semmivel ki nem kényszeríthető. Mózes második könyvét idézi nekik. Mégpedig pont azt a részt, amikor Isten úgy dönt, hogy nappal felhőoszlopban éjjel pedig tűzoszlopban fogja vezetni a népet. Abban a helyzetben a nép teljes mértékben Isten irgalmára volt utalva. Egyedül az Úr feléjük való jóindulata lehetett az, ami megmentheti őket a kietlen pusztában. Az Úr nemcsak egyszerűen elnézi népe szenvedését, és együttérzést tanúsítva szánakozik felette, hanem tesz valamit azért, hogy a nép megmenekülhessen. Látható módon melléjük szegődik.

Itt értünk el ahhoz a ponthoz, hogy meg tudjuk válaszolni

irgalmasság között? Igen, van. A szájalom csupán egy érzés, amely válhat motivációvá, indító okká, de nem kell, hogy feltétlenül így legyen. Az irgalom ennél egy lépéssel tovább megy. Nemcsak érez, hanem az érzése szerint cselekszik.

Idézzük eszünkbe az irgalmas samaritánus példázatát, pontosabban annak a legvégét. Jézus azzal a paranccsal bocsátja el a farizeust, miután elmondta neki, hogy miképpen cselekedett a samaritánus a megvert, ismeretlen emberrel, hogy: „Menj el, és te is hasonlóképpen cselekedj!”

Amikor irgalmasan tudunk cselekedni valakivel, az azt jelenti, hogy abban a helyzetben éppen mi vagyunk az erősebb fél. Az erősebb ebben az esetben nemcsak a fizikai erőt jelentheti, hanem akár azt is, hogy elég erős és elég bölcs tudok lenni ahhoz, hogy megbocsássak a másik embernek, még akkor is, ha megbántott.

Gondoljuk meg, hogy így cselekedett az Úristen is, amikor az ő Egyszülött Fiát a keresztfára adta miértünk. Ez a tett az ő irgalmának legtökéletesebb kifejezése felénk, hiszen annak ellenére mentett meg bennünket, akik hiszünk, a haláltól, hogy a büntetés kellene, hogy osztályrészünk legyen.

Joó Sándor írja az egyik igehirdetésében: „Az irgalmasság nem más, mint aktív szolidaritás.” Talán úgy is mondhatnánk, hogy az irgalmas cselekedet az a cselekedet, amikor a megbocsájtás láthatóvá válik. Nem mindig a mi megbocsájtásunk, de legalábbis az, hogy az Isten megbocsájtotta a mi bűnünket, és ezért tudunk mi lelkesen és erővel cselekedni. Ha így teszünk, akkor a miénk a boldogság és áldás, amit Jézus Krisztus ígért nekünk:

„Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek.”

Máté evangéliuma 5,7

rá, szükség van a véleményére.

Továbbá, érezze, hogy biztonságban van.

Gyakori eset, hogy az időskori demenciában szenvedők elindul..."Haza akar menni" Fontos az érintés, átölelem, Itthon vagyunk.. mondom: semmi baj, itthon vagyunk.

Végül, a legfontosabb... a varázsszó... a SZERETET.

M.Zs.

Gondozói képzés indul

A Diakóniai Központ újabb gondozói képzést hirdet önkéntesek számára **Nyugat- vagy Közép-Szlovákiában**. A képzés akkor indul, ha legalább tizen jelentkeznek. A konkrét helyszín a jelentkezések eloszlásától függ. A 220 órás tanfolyamot elvégzők az EU-ban érvényest gondozói tanúsítványt szerezhhetnek, és gondozhatnak a Diakóniai Központ gondozói szolgálatában.

Az érdeklődők a Diakóniai Központ emailcímén: diakoniai.kozpont@gmail.com vagy a következő telefonszámon jelentkezhetnek Haris Zsuzsannánál: +421905 740 081.

Fabiny Tamás:**A szeretet himnuszának mai tolmácsolása**

Ha olyan kiváló szónok vagyok is, mint Kossuth Lajos, vagy Martin Luther Kinggel együtt hirdetem, hogy „van egy álom”, de szeretet nincs bennem, olyanná lettem, mint egy leomlott templomtorony megrepedt harangja.

Ha futurológusként, a jövő mérnökeként vagy csalhatatlan közvélemény-kutatóként előre látom is a jövőt, szeretet pedig nincs bennem, olyan vagyok, mint egy összelapított üres kólásdoboz, amelyet unottan rúgnak tovább a kamaszok.

Ha akkora hitem van is, mint Assisi Ferencnek, Luther Mártonnak és egy dunántúli parasztasszonynak együttvéve, de szeretet nincsen bennem, olyanná lettem, mint a szél által cibált ördögsekér.

Ha önfeláldozóan támogatok is alapítványokat vagy tizedet adok minden jövedelmemből, szeretet pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint aki követ ad kenyér helyett és skorpiót hal helyett.

Ha két végén égetem is a gyertyát, hajnaltól késő estig robotolok, éveken át nem megyek szabadságra, ám szeretet nincs bennem, olyan lennék, mint egy üresbelű gymba.

Ha naponta végigjáróm a damaszkuszi utat, rongyosra olvasom bibliámat és halálomra is bizakodó hittel tekintek, úrvacsorával vagy a betegek szentségével megerősítve készülök elmenni, de szeretet nincs bennem, semmi hasznom abból.

A szeretet jelentéktelen, mint amikor valaki számárháton vonul be a városba.

A szeretet nevetség tárgya, mint amikor valakinek kezébe nádszálat, fejére töviskoszorút adnak.

A szeretet balek, mint amikor valaki kínzóíért imádkozik.

A szeretet esendő, mint amikor valaki azt mondja: „szomjúhozom”.

A szeretet meglepő, mint amikor valaki szelíden megszólít egy gyászoló asszonyt a hajnali kertben.

A szeretet játékos, mint amikor valaki tanítványai előtt megy

A szeretet nem fúj egy követ a bennfentesekkel, nem kacsint össze a hatalommal, nem bizonygatja önmaga fontosságát, nem örül pártok és politikusok acsarkodásának, de együtt örül az asszonnyal, aki megtalálja elgurult drachmáját. (Folyt.)

A szeretet nem fúj egy követ a bennfentesekkel, nem kacsint össze a hatalommal, nem bizonygatja önmaga fontosságát, nem örül pártok és politikusok acsarkodásának, de együtt örül az asszonnyal, aki megtalálja elgurult drachmáját.

Nem örül az ügyeskedéssel szerzett vagyonnak, de együtt örül a mező liliomaival és az ég madaraival.

Nem örül a doppinggal elért világcsúcsnak, de együtt örül a fogyatékos kisfiúval, aki szája szélén csorgó nyállal, nagy erőfeszítésekkel társának tudja dobni a labdát.

A szeretet soha el nem múlik. Nem veszi el szavatosságát, nem évül el, nem kerül *ad acta*, nem lesz unalmas, mint a tegnapi újság.

Legyenek bár istentiszteletek, véget fognak érni. Legyenek bár egyházak, meg fognak szünni. Legyen bár ökumenikus mozgalom, el fog töröltetni.

Még nem találtuk meg a rák és az AIDS gyógyszerét, nem értjük távoli földrészek lakóinak nyelvét, nem fogjuk fel más civilizációk felénk sugárzott jeleit.

Ám egykor majd egyetlen asztalt ülünk körül mindnyájan, és ő lesz majd minden mindenkiben.

Mert a szeretet nélküli kötelességtudat: kedvetlen.

A szeretet nélküli felelősség: figyelmetlen.

A szeretet nélküli igazság: kemény.

A szeretet nélküli okosság: gögös.

A szeretet nélküli barátságosság: hűvös.

A szeretet nélküli rend: kicsinyes.

A szeretet nélküli hatalom: kíméletlen.

A szeretet nélküli birtoklás: fősvény.

A szeretet nélküli adakozás: képmutató.

A szeretet nélküli vallásosság: bigott.

A szeretet nélküli hit: vakbuzgó.

A szeretet nélküli remény: fanatikus.

A szeretet nélküli élet: értelmetlen.

Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet, e három. Ezek közül pedig legnagyobb: **Jézus**.

Forrás: CREDO 1999.1-2.